

For andre Erhverv er Bedringen ganske utvivlsom, og den hidrører, hvad angaar Produktionen, væsentlig fra de Reguleringsforanstaltninger, der har været fornødne efter den betydelige Nedgang i Eksport-Udbyttet og af Hensyn til Landbrugets Afsætningsmuligheder.

Den saaledes igennem et Aar fortsatte Bedring i Produktionslivet har ogsaa vist sig i en stærkt forøget Beskæftigelse og et meget formindsket Tal af arbejdsløse, men endnu er dette Tal dog abnormt, hvorfor det fremdeles er nødvendigt at anvende Midler, der kan tjene til yderligere Formindskelse.

Paa dette Omraade som for Krisen i øvrigt kan man finde de væsentligste Aarsager til Arbejdsløshedens Varighed og Størrelse i Verdensforholdene. Den fuldstændige Spærring for Udvandring, Spærringen for arbejdssøgende i Udlandet og den formindskede Afsætning af Produkter paa udenlandske Markeder kan forklare det nu foreliggende Tal paa arbejdsløse, og det maa anses for et godt Vidnesbyrd om Fremgangen, at det har været muligt at formindske Tallet saa stærkt, som det er sket, og desuden at faa beskæftiget et Antal Arbejdere svarende til Befolknings-Tilvæksten i disse Aar.

Naar man da med de faktiske Forhold som Baggrund søger at skønne over Fremtiden, maa det erkendes, at der ikke er Sikkerhed for en saadan international Opgang, at man kan regne med de nuværende Priser eller endog yderligere Opgang for Landbrugsprodukterne som noget sikkert. Der er dog med de trufne Foranstaltninger heller ikke Grund til at vente en voldsom Tilbagegang.

Nogen Ændring i Verdensforholdene med Hensyn til Selvforsyning, Afspærring, Kontrol o. s. v. kan formentlig ikke ventes i den nærmeste Tid, og det er derfor nødvendigt at indrette sig saaledes, som Nationens Forhold til enhver Tid kræver det.

Naar man under disse Forhold vil undersøge, om Krisen er overstaaet, saaledes at Kriseforanstaltninger er ufornødne, kommer man til det Resultat, at dette heldigvis er Tilfældet paa væsentlige Omraader, medens der endnu er Usikkerhed og Vanskeligheder for Landbrugsproduktionen og for det Antal Arbejdere, der trods Fremgangen er blevet tilbage i Arbejdsløsheden Aaret igennem.

Det er baade for Landbruget og for Arbejderne visse Kategorier, der er haardest ramt, og de Foranstaltninger, der kan være fornødne, skal derfor ikke have et saadant Omfang, som var nødvendigt i tidligere Aar. Det er formentlig særlig Gælden og Rentebyrden, som nu medfører, at Dele af Landbruget har Vanskeligheder for at opnaa et passende Udbytte, og Ministeriet har derfor stadig Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold. Det Lovforslag, der fremsattes i sidste Rigsdagssamling angaaende Landbrugets Gældsforhold, fremsattes efter Tilskyndelse af det sagkyndige Udvalg, der behandlede Sagen i nogle Maaneder. Lovforslaget blev imidlertid forkastet i Landstinget, og Vejen maa derfor anses at være spærret for dette Lovforslag.

Ministeriet mener imidlertid, at det fremdeles er ønskeligt at finde Midler til en Gældssanering, ligesom Konvertering og Sænkning af Rentefoden er paakrævet ikke alene for Landbruget, men ogsaa for Haandværket og andre Erhvervsgrene.

Der er derfor optaget nye Overvejelser og Forhandlinger angaaende disse Spørgsmaal, og Ministeriet agter paa ny at forebringe Lovforslag af nævnte Indhold.

Over for Arbejdsløsheden vil man foreslaa betydelige Beløb anvendt til offentlige Arbejder; den i Landstinget strandede Lov om Støtte til Grundforbedringsarbejder vil blive foreslaaet genoptaget — baade af Hensyn til Landbrugets og Arbejdernes Interesse deri. Et Lovforslag, der tilsigter at opmuntre Kommunerne til at iværksætte Arbejder, vil blive forelagt, som ogsaa Forslaget angaaende Tilskud til Merbeskæftigelse. Spørgsmaalet om midlertidig Indskrænkning af Arbejdstiden behandles